

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urto/3/2022
Identifikačné číslo spisu:	7020200924
Dátum vydania rozhodnutia:	13.06.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:7020200924.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Dany Wänkeovej v konaní o uznaní a výkone rozhodnutia, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, o odvolaní odsúdeného C. L. proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 11. januára 2022, sp. zn. 6Ntc/25/2020, na neverejnom zasadnutí 13. júna 2022, s verejným vyhlásením rozsudku, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste.

Podľa § 517 ods. 2 Tr. por. a § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. odsúdený bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 11. januára 2022, sp. zn. 6Ntc/25/2020, podľa § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o uznávaní a výkone rozhodnutí“) rozhodol o uznaní a výkone rozsudku Okresného trestného súdu v Larnake, Cypruská republika z 23. augusta 2019 sp. zn. 1914/18, ktorý nadobudol právoplatnosť 07. septembra 2019, ktorým bol občan Slovenskej republiky C. L. uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho trestného činu sexuálneho zneužitia dieťaťa podľa článkov 2, 3, 4, 5 a 6 odsek 4 písmeno a) zákona č. 91(1)2014 o prevencii a boji proti sexuálnemu zneužitiu, sexuálnemu vykorisťovaniu detí a detskej pornografii, ktorý spáchal na tom skutkovom základe, že

1. počas neznámeho dátumu medzi júnom 2015 a augustom 2015 v Larnake v okrese Larnaka sa zúčastnil na sexuálnom akte s dieťaťom, konkrétne požiadal svoju maloletú dcéru N. L.Ú., nar. XX.XX.XXXX, aby ho ukázala, následne trel svoj penis v jej vagíne až do momentu ejakulácie, využívajúc svoje postavenie dôvery, právomoci a vplyvu, ktoré na ňu mal ako jej biologický otec.

2. počas neznámeho dátumu medzi decembrom 2016 a augustom 2017 v Larnake v okrese Larnaka sa

zúčastnil na sexuálnom akte s dieťaťom, konkrétne trel svoj penis vo vagíne svojej maloletej dcéry N. L., nar. XX.XX.XXXX do momentu ejakulácie, využívajúc svoje postavenie dôvery, právomoci a vplyvu, ktoré na ňu mal ako jej biologický otec.

3. počas neznámeho dátumu medzi decembrom 2016 a augustom 2017 v Larnake v okrese Larnaka, v inom prípade od toho, ktorý je uvedený v druhom obvinení, sa zúčastnil na sexuálnom akte s dieťaťom, konkrétne trel svoj penis vo vagíne svojej maloletej dcéry N. L., nar. XX.XX.XXXX do momentu ejakulácie, využívajúc svoje postavenie dôvery, právomoci a vplyvu, ktoré na ňu mal ako jej biologický otec.

4. počas neznámeho dátumu medzi decembrom 2016 a augustom 2017 v Larnake v okrese Larnaka, v inom prípade od toho, ktorý je uvedený v treťom obvinení, sa zúčastnil na sexuálnom akte s dieťaťom, konkrétne trel svoj penis vo vagíne svojej maloletej dcéry N. L., nar. XX.XX.XXXX do momentu ejakulácie, využívajúc svoje postavenie dôvery, právomoci a vplyvu, ktoré na ňu mal ako jej biologický otec.

5. počas neznámeho dátumu medzi decembrom 2016 a augustom 2017 v Larnake v okrese Larnaka, v inom prípade od toho, ktorý je uvedený v štvrtom obvinení, sa zúčastnil na sexuálnom akte s dieťaťom, konkrétne trel svoj penis vo vagíne svojej maloletej dcéry N. L., nar. XX.XX.XXXX do momentu ejakulácie, využívajúc svoje postavenie dôvery, právomoci a vplyvu, ktoré na ňu mal ako jej biologický otec.

6. počas neznámeho dátumu medzi decembrom 2016 a augustom 2017 v Larnake v okrese Larnaka, v inom prípade od toho, ktorý je uvedený v piatom obvinení, sa zúčastnil na sexuálnom akte s dieťaťom, konkrétne trel svoj penis vo vagíne svojej maloletej dcéry N. L., nar. XX.XX.XXXX do momentu ejakulácie, využívajúc svoje postavenie dôvery, právomoci a vplyvu, ktoré na ňu mal ako jej biologický otec.

7. počas neznámeho dátumu medzi decembrom 2016 a augustom 2017 v Larnake v okrese Larnaka, v inom prípade od toho, ktorý je uvedený v šiestom obvinení, sa zúčastnil na sexuálnom akte s dieťaťom, konkrétne trel svoj penis vo vagíne svojej maloletej dcéry N. L., nar. XX.XX.XXXX do momentu ejakulácie, využívajúc svoje postavenie dôvery, právomoci a vplyvu, ktoré na ňu mal ako jej biologický otec.

8. počas neznámeho dátumu medzi decembrom 2016 a augustom 2017 v Larnake v okrese Larnaka, v inom prípade od toho, ktorý je uvedený v siedmom obvinení, sa zúčastnil na sexuálnom akte s dieťaťom, konkrétne trel svoj penis vo vagíne svojej maloletej dcéry N. L., nar. XX.XX.XXXX do momentu ejakulácie, využívajúc svoje postavenie dôvery, právomoci a vplyvu, ktoré na ňu mal ako jej biologický otec.

9. počas neznámeho dátumu medzi decembrom 2016 a augustom 2017 v Larnake v okrese Larnaka, v inom prípade od toho, ktorý je uvedený v ôsmom obvinení, sa zúčastnil na sexuálnom akte s dieťaťom, konkrétne trel svoj penis vo vagíne svojej maloletej dcéry N. L., nar. XX.XX.XXXX do momentu ejakulácie, využívajúc svoje postavenie dôvery, právomoci a vplyvu, ktoré na ňu mal ako jej biologický otec.

10. počas neznámeho dátumu medzi júnom 2015 a augustom 2015 v Larnake v okrese Larnaka, v inom prípade od toho, ktorý je uvedený v prvom obvinení, sa zúčastnil na sexuálnom akte s dieťaťom, konkrétne požiadal svoju maloletú dcéru N. L., nar. XX.XX.XXXX, aby ho ukájala, trel svoj penis vo vagíne svojej maloletej dcéry N. L., nar. XX.XX.XXXX až do momentu ejakulácie, využívajúc svoje postavenie dôvery, právomoci a vplyvu, ktoré na ňu mal ako jej biologický otec.

11. počas neznámeho dátumu medzi júnom 2015 a augustom 2015 v Larnake v okrese Larnaka, v inom prípade od toho, ktorý je uvedený v desiatom obvinení, sa zúčastnil na sexuálnom akte s dieťaťom, konkrétne požiadal svoju maloletú dcéru N. L., nar. XX.XX.XXXX, aby ho ukájala, trel svoj penis vo vagíne svojej maloletej dcéry N. L., nar. XX.XX.XXXX až do momentu ejakulácie, využívajúc svoje postavenie dôvery, právomoci a vplyvu, ktoré na ňu mal ako jej biologický otec.

12. počas neznámeho dátumu medzi júnom 2015 a augustom 2015 v Larnake v okrese Larnaka, v inom prípade od toho, ktorý je uvedený v jedenástom obvinení, sa zúčastnil na sexuálnom akte s dieťaťom, konkrétne požiadal svoju maloletú dcéru N. L., nar. XX.XX.XXXX, aby ho ukájala, trel svoj penis vo vagíne svojej maloletej dcéry N. L., nar. XX.XX.XXXX až do momentu ejakulácie, využívajúc svoje postavenie dôvery, právomoci a vplyvu, ktoré na ňu mal ako jej biologický otec.

Za to mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2192 dní. Súčasne krajský súd podľa § 517 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. rozhodol, že odsúdený bude vo výkone trestu pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

13. Proti tomuto rozsudku krajského súdu, ktorý bol odsúdenému C. L. oznámený doručením jeho rovnopisu 01. marca 2022, podal odsúdený toho istého dňa odvolanie bez uvedenia dôvodov.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) preskúmal na podklade odvolania odsúdeného C. L., ktoré bolo podané oprávnenou osobou a včas, zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že podané odvolanie je čiastočne dôvodné.

15. Všetky úvahy a aj závery krajského súdu, týkajúce sa nezistenia dôvodov na odmietnutie uznania cudzozemského rozhodnutia a splnenia všetkých zákonom predpokladaných podmienok na pozitívne rozhodnutie podľa § 17 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, prezentované v odôvodnení napadnutého rozsudku považuje najvyšší súd za relevantné, opodstatnené a dostatočné. V prvom rade je potrebné uviesť, že všetky zákonné podmienky pre uznanie a výkon rozsudku Okresného trestného súdu v Larnake, Cypruská republika z 23.08.2019 sp. zn. 1914/18, ktorým bol C. L. odsúdený (ďalej tiež „rozsudok štátu pôvodu“), sú aj podľa najvyššieho súdu splnené.

Odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, ale po výkone trestnej sankcie spojennej s odňatím slobody má byť vyhostený na základe rozhodnutia vydaného v súdnom konaní na územie Slovenskej republiky [§ 4 ods. 1 písm. b) zákon o uznávaní a výkone rozhodnutí]. Proti odsúdenému nebolo pre ten istý skutok, ktorý je predmetom uznania a výkonu, právoplatne rozhodnuté slovenským súdom.

Z predloženého spisu vyplýva, že odsúdený nie je vyňatý z pôsobnosti slovenských orgánov činných v trestnom konaní a súdu (§ 8 Tr. por.), podľa právneho poriadku Slovenskej republiky nie je z dôvodu nedostatku veku v čase spáchania skutku, ktorý je predmetom uznávacieho konania, trestne nezodpovedný (§ 22 Tr. zák.) a výkon rozhodnutia nie je premlčaný.

16. V preskúmvanej veci neprichádzalo do úvahy posudzovanie obojstrannej trestnosti predmetných činov, keďže justičný orgán štátu pôvodu trestný čin v osvedčení o vydaní rozhodnutia zároveň označil priradením ku kategórii trestných činov sexuálne vykorisťovanie detí a detská pornografia [§ 4 ods. 2, ods. 3 písm. d) zákon o uznávaní a výkone rozhodnutí]. Odhladiac od uvedeného, protiprávne konanie odsúdeného C. L. je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a napĺňa znaky zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) s poukazom na § 138 písm. b), písm. g), § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák., s trestnou sadzbou od sedem do dvanásť rokov.

Podľa § 16 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí súd rozhodne o odmietnutí uznania a výkone rozhodnutia, ak

- a) proti tej istej osobe pre ten istý skutok už bolo právoplatne rozhodnuté slovenským súdom alebo ak súd má informáciu, že konanie vedené v niektorom členskom štáte proti tej istej osobe pre ten istý skutok sa právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom, ktorý bol už vykonaný, v súčasnosti sa vykonáva alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov štátu, v ktorom bol vynesенý,
- b) skutok, pre ktorý bolo vydané rozhodnutie, nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a nejde o konanie podľa § 4 ods. 2 a 3; vo vzťahu k daniam, poplatkom, clám alebo k mene nemožno odmietnuť výkon rozhodnutia iba preto, že právny poriadok Slovenskej republiky neupravuje rovnaký druh daní alebo ciel alebo neobsahuje rovnaké ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel alebo meny ako právny poriadok štátu pôvodu,
- c) osoba, proti ktorej rozhodnutie smeruje, je vyňatá z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu,
- d) osoba, proti ktorej rozhodnutie smeruje, nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky z

dôvodu jej veku trestne zodpovedná za konanie, pre ktoré bolo vydané rozhodnutie,

e) výkon rozhodnutia je premŕčaný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a na stíhanie trestného činu je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,

f) nie je splnená podmienka uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 4 ods. 1,

g) odsúdený neudelil súhlas s odovzdaním výkonu rozhodnutia, hoci sa jeho súhlas vyžaduje,

h) rozhodnutie zjavne nezodpovedá vydanému osvedčeniu, alebo ak vydané osvedčenie je neúplné, nie je priložený preklad do štátneho jazyka podľa § 23, alebo ak neobsahuje všetky údaje potrebné na vydanie rozhodnutia o uznaní a výkone a nebolo riadne doplnené na základe žiadosti súdu v určenej lehote,

i) dĺžka výkonu trestnej sankcie, ktorá má byť vykonaná, je kratšia ako šesť mesiacov,

j) z osvedčenia vyplýva, že dotknutá osoba sa osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia okrem prípadov, keď sa v osvedčení uvádza, že dotknutá osoba v súlade s procesnými požiadavkami právneho poriadku štátu pôvodu

1. bola včas predvolaná, a tým informovaná o termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, alebo sa jej inými prostriedkami doručili informácie o termíne a mieste konania takým spôsobom, že bolo jednoznačne preukázané, že si bola vedomá plánovaného konania a informovaná o tom, že justičný orgán štátu pôvodu môže vydať rozhodnutie, ak sa nezúčastní konania, alebo

2. vedomá si plánovaného konania splnomocnila právneho zástupcu, ktorý bol vymenovaný dotknutou osobou alebo ustanovený štátom, aby ju obhajoval v konaní, a tento právny zástupca ju v konaní obhajoval, alebo

3. po tom, ako sa jej doručilo rozhodnutie a bola výslovne poučená o práve na opravný prostriedok, na ktorom má dotknutá osoba právo zúčastniť sa a ktoré umožní opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktorý môže viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a vydaniu nového, výslovne uviedla, že proti rozhodnutiu nepodáva opravný prostriedok alebo nepodala opravný prostriedok v rámci príslušnej lehoty,

k) nebol udelený súhlas štátu pôvodu so stíhaním pre iné trestné činy spáchané pred odovzdaním alebo s výkonom trestu pre taký trestný čin podľa § 21 ods. 2 písm. g),

l) uložený trest zahŕňa opatrenie týkajúce sa psychiatrickej alebo zdravotnej starostlivosti alebo iné opatrenie zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, ktoré nemožno vzhľadom na právny poriadok Slovenskej republiky alebo na systém zdravotníctva Slovenskej republiky vykonať a nemožno postupovať podľa § 17 ods. 2,

m) nedôjde k dohode s justičným orgánom štátu pôvodu o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia a justičný orgán štátu pôvodu nevezme osvedčenie späť.

Podľa § 16 ods. 2 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí súd môže rozhodnúť o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia aj vtedy, ak sa rozhodnutie týka skutkov, ktoré sa podľa právneho poriadku Slovenskej republiky považujú za spáchané čiastočne alebo v celom rozsahu na území Slovenskej republiky, pričom súd zohľadní najmä okolnosti spáchania skutku.

17. Napriek tomu, že odsúdený v konaní pred krajským súdom nesúhlasil s odovzdaním výkonu svojho trestu do Slovenskej republiky, je potrebné poukázať na deportačný príkaz vydaný príslušnými cyperskými úradmi. Z uvedeného dôvodu krajský súd správne posúdil, že takéto vyjadrenie odsúdenej osoby nemá vplyv na priebeh konania o uznaní a výkone cudzieho rozsudku. Rovnako krajský súd správne konštatoval, že dĺžka výkonu trestnej sankcie presahuje šesť mesiacov. Okrem toho sa vysporiadal aj s ostatnými dôvodmi, ktoré bolo v uvedenom konaní potrebné preskúmať, keď uviedol: „V osvedčení v časti i) je vyznačené, že C. L. sa osobne zúčastnil súdneho konania, v ktorom bol vydaný odsudzujúci rozsudok. Nebol udelený súhlas štátu pôvodu s výkonom trestu pre iný trestný čin, uložený trest nezahŕňa opatrenie, ktoré nemožno vzhľadom na právny poriadok Slovenskej republiky vykonať a nedošlo k dohode o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia s justičným orgánom Cyperskej republiky a tento nevzal osvedčenie späť. Napokon, rozhodnutie súdu Cyperskej republiky sa netýka skutkov spáchaných čiastočne alebo v celom rozsahu na území Slovenskej republiky podľa jej právneho poriadku.“

Preto najvyšší súd dospel k záveru, že v preskúmvanej veci nie je daný žiaden dôvod odmietnutia uznania a výkonu rozsudku štátu pôvodu podľa § 16 ods. 1 písm. a) až m), ods. 2 zákona o uznávaní a

výkone rozhodnutí.

Podľa § 17 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí ak nie je dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16, súd rozhodne o uznaní takého rozhodnutia a súčasne rozhodne, že sa také rozhodnutie vykoná. Súd môže rozhodnúť o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia len po predchádzajúcej dohode s justičným orgánom štátu pôvodu.

Podľa § 17 ods. 4 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí súd nesmie podľa odsekov 1 až 3 uložiť prísnejšiu trestnú sankciu z hľadiska jeho druhu alebo dĺžky, ako bola uložená v rozhodnutí.

V tejto veci je však potrebné dať do pozornosti rozhodnutie zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 122/2014, v zmysle ktorého kritériá na prevzatie a výkon rozhodnutia, uvedené v § 17 zákona č. 549/2011 Z. z., podľa ktorých nesmie prevzatý výrok o treste zhoršiť postavenie odsúdeného a má v čo najväčšej miere zodpovedať pôvodne uloženej trestnej sankcii, je nutné vzťahovať aj na vonkajšiu diferenciáciu trestu uplatňovanú v Slovenskej republike.

18. V časti rozsudku, kde krajský súd pretransponoval výroky citovaného rozsudku súdu Cypruskej republiky o vine a výške uloženého trestu odsúdeného C. L., do výroku tohto rozsudku o ich uznaní a vykonaní na území Slovenskej republiky, toto svoje rozhodnutie náležite odôvodnil a v tomto smere sa so závermi súdu prvého stupňa odvolací súd plne stotožňuje.

V kontexte uvedeného je potom podstatným zistenie, že na základe podkladov, ktoré mal prvostupňový súd (a rovnako aj odvolací súd) k dispozícii, nie je možné posúdiť, ktorému stupňu strázenia podľa § 48 Tr. zák. zodpovedajú aktuálne podmienky výkonu trestu odňatia slobody odsúdeným v Cypruskej republike.

V zmysle citovaných ustanovení zákona a v súlade s uvedeným stanoviskom najvyššieho súdu, potom najvyšší súd odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom strázenia, nakoľko stupeň strázenia v rozsudku Okresného trestného súdu v Larnake uvedený nebol, a teda zaradením do stredného stupňa strázenia by došlo k zhoršeniu jeho postavenia.

Za základe vyššie uvedených úvah, najvyšší súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a sám na neverejnom zasadnutí rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, ktorý následne verejne vyhlásil.

Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.